

การนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

Policy Implementation of Measures for Promoting The Well-Being Subdistrict (5 Million Baht per Subdistrict) in Huaymuang, Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom Province

พรพิมล สระทองปึง*

Pornpimon Sratongpang

นันทนา เลิศประสบสุข**

Nuntana Lertprasopsuk

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ประชากรที่ศึกษาได้แก่ คณะทำงานในเขตตำบลห้วยม่วง จำนวน 148 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำนโยบายไป คือ ค่าเฉลี่ย (μ) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน มีลำดับต่ำสุด และปัจจัยการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีความสัมพันธ์กับผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ ในภาพรวมทุกด้าน โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ในแต่ละด้านดังนี้ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ($r = .570$) ด้านทรัพยากรนโยบาย ($r = .631$) ด้านการติดต่อสื่อสาร ($r = .718$) ด้านคุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน ($r = .634$) และด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ($r = .789$) ตามลำดับ ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

คำสำคัญ : การนำนโยบายไปปฏิบัติ

*นักศึกษานิเทศศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

**อาจารย์ที่ปรึกษารองศาสตราจารย์ สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the implementation of Measures for Promoting the Well-Being of Subdistrict (5 Million Baht per Subdistrict) Policy in Huaymuang, Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom Province and 2) to study factors related its implementation The population in this research was the committee in Huaymuang Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom Province. The participants were 148 people. The instrument used to collect the data was questionnaires and the statistics used to analyze the questionnaires the Factors of the for Policy Implementation namely, Mean and Standard Deviation. And the statistics used to analyze the data were Pearson Product Moment Correlation Coefficient. The level of statistical significance was set at .01. The findings of this research showed that the Factors of the for Policy Implementation of Measures for Promoting The Well-Being Subdistrict (5 Million Baht per Subdistrict) in Huaymuang, Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom Province, collective in a very high level sorted in descending order as follows, namely, objectives and standard of policies, socio-economic social and political conditions, policy resources, communications, and qualification of the Informative officials were related to the implementation Policy in Huaymuang, Kamphaeng Saen, Nakhon Pathom Province. Collective in a very high level. The correlation coefficient was as follows; objectives and standard of policies ($r=.570$), policy resources ($r=.631$), communications ($r=.718$), qualification of the Informative officials ($r=.634$) and socio-economic social and political conditions ($r=.789$), The level of statistical significance was set at .01.

Keyword : Policy Implementation

บทนำ

ในช่วงที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยประสบภาวะชะลอตัวอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากปัญหาภัยแล้งยาวนานส่งผลให้ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ และทำให้งำลังซื้อของเกษตรกรหดหายไป กระทรวงการคลังจึงเห็นควรมีมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อย เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจระดับฐานราก ก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจ และเงินหมุนเวียนในระดับชุมชน เพื่อให้เกิดการเจริญเติบโตกระจายออกไปทุกจังหวัดและลงพื้นที่ทั่วประเทศ นอกจากนี้ กระทรวงการคลังเห็นควรมีมาตรการกระตุ้นการลงทุนขนาดเล็กของรัฐบาลทั่ว

ประเทศที่สามารถเบิกจ่ายได้เร็ว เพื่อให้การใช้จ่ายภาครัฐ มีส่วนในการพยุงเศรษฐกิจให้สามารถขยายตัวต่อไปได้ ได้เสนอมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ของประชาชนผู้มีรายได้น้อยโดยใช้หมู่บ้านและตำบลเป็นกลไกในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจและยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่ และมาตรการกระตุ้นการลงทุนขนาดเล็กของรัฐบาลทั่วประเทศ เพื่อกระจายการลงทุนไปในพื้นที่ต่างๆ ในต่างจังหวัด และได้มีคำสั่งการแนวทางการสนับสนุนการดำเนินการตามมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ล้านบาท) จากกรมการปกครอง ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและ

นายอำเภอ แต่งตั้งผู้แทนหอการค้า/สภาอุตสาหกรรมจังหวัด ร่วมเป็นกรรมการพิจารณาโครงการระดับจังหวัดและอำเภอ หรือร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจติดตามโครงการในพื้นที่ด้วย อีกทั้งยังขอความร่วมมือจากผู้นำชุมชน ผู้นำหมู่บ้าน ดำเนินโครงการครั้งนี้ด้วยความตั้งใจ หุ่่มเทให้เต็มสดีกำลังความสามารถด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต บริสุทธีใจ โปร่งใส และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกฝ่าย ตามขั้นตอน แนวทางคู่มือการดำเนินงานมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ เพื่อนำมาสู่ความสำเร็จของโครงการ (กระทรวงมหาดไทย, 2558) ดังนั้นการนำนโยบายไปปฏิบัติถือว่าเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญมาก เพราะนโยบาย แผนโครงการ แม้จะจัดทำอย่างดีเป็นไปตามหลักวิชาการ แต่ถ้านำไปปฏิบัติไม่ได้หรือนำไปปฏิบัติแล้วเกิดปัญหาอุปสรรค ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ก็ถือว่าไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ (บพิธ รัตนบุรี, 2552) ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีความสัมพันธ์กับผลการนำนโยบายไปปฏิบัติ เพื่อเป็นแนวทาง ในการนำนโยบายไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์สูงสุด

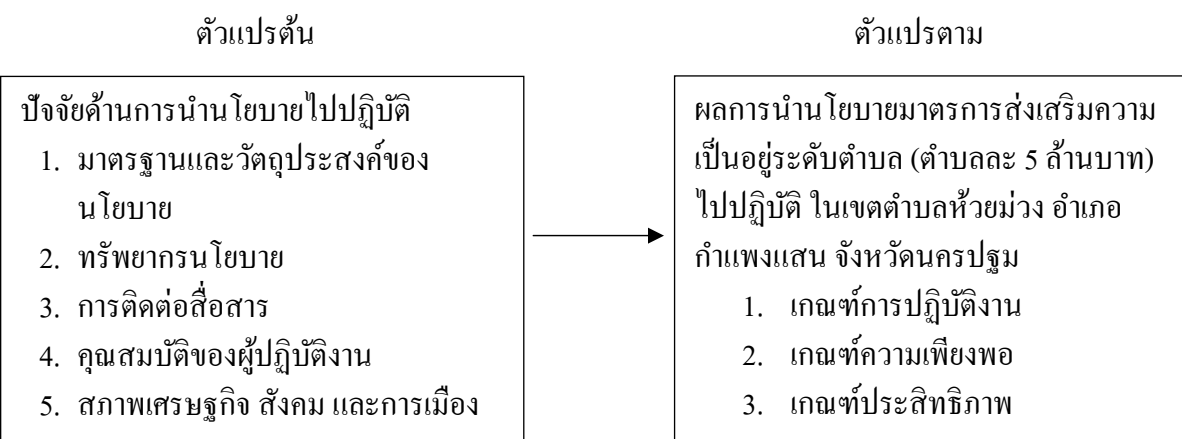
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มิเตอร์และแวน สอร์น ที่อธิบายให้ทราบถึงความสัมพันธ์ระหว่างนโยบายและผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นโดยผ่านกระบวนการแปลงนโยบายไปสู่ภาคปฏิบัติ ปัจจัยหรือตัวแปรสำคัญ 6 ประการที่มีได้แก่ คือ 1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย 2) ทรัพยากรนโยบาย 3) การสื่อสารระหว่างองค์กรต่าง ๆ 4) คุณลักษณะของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการปฏิบัติ 5) สภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง และ 6) คุณสมบัติของบุคคลที่รับผิดชอบ (ศุภชัย ยาวะประภาส, 2547: 104) และแนวความคิดของ Edwards, George C. (1980: 82) ได้เสนอแนวความคิดไว้ในตำราการวิจัยประเมินผล เมื่อปี 1967 โดยได้เสนอ 5 เกณฑ์ ดังนี้ 1) เกณฑ์ความพยายาม (Effort) 2) เกณฑ์การปฏิบัติงาน (Performance) 3) เกณฑ์ความเพียงพอ (Adequacy) 4) เกณฑ์ประสิทธิภาพ (Efficiency) 5) เกณฑ์กระบวนการ (Process) (สมปอง สุวรรณธนา, 2554: 102)

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่สนใจในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ คณะผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ประจำองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน และคณะกรรมการหมู่บ้าน ตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 148 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง, 2558)

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยคือ แบบสอบถาม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ "ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ" ประกอบด้วย วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การติดต่อสื่อสาร คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติ เศรษฐกิจ สังคม และ เป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคิธเกล (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 50) ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับ "ผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ" ได้แก่ 1) เกณฑ์การปฏิบัติงาน 2) เกณฑ์ความเพียงพอ 3) เกณฑ์

ประสิทธิภาพ เป็นมาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า ตามวิธีการของลิเคิธเกล (สุพัตรา จุณณะปิยะ, 2551: 50) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์สมมติฐานคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (นพดล สอดแสงอรุณงาม, 2557)

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาและค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ทบทวนเอกสารและศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัย

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย และดำเนินการดังนี้

2.1 สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยให้เนื้อหาครอบคลุมกรอบแนวคิด และ ขอบเขตการศึกษา

2.2 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและการใช้ภาษา และขอคำแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามให้เหมาะสม

2.3 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ที่ผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้วนำไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลใกล้เคียงจำนวน 30 คน จากหมู่บ้านอื่น ซึ่งเป็นกลุ่มประชากรที่มีความใกล้เคียงแต่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย

2.4 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้กับบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตำบลใกล้เคียงจำนวน 30 คน มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ .8974

2.5 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้วไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชากร

คณะทำงานในชุมชน เขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม และวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การติดต่อสื่อสาร คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของคณะทำงานในชุมชน เขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยด้านการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ

N=148

ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับ
วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	4.06	.55	มาก
ทรัพยากรนโยบาย	3.97	.60	มาก
การติดต่อสื่อสาร	3.94	.61	มาก
คุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน	3.68	.53	มาก
สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	4.01	.60	มาก
รวม	3.93	.50	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับปัจจัยด้านการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ค่าเฉลี่ย 5 ด้านบาท) ไปปฏิบัติ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.93$, $\sigma = 0.50$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้านเรียงลำดับดังนี้ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.06$, $\sigma = 0.55$) รองลงมาคือ สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.01$, $\sigma =$

0.60) และน้อยสุดคือ คุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.53$)

การวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ค่าเฉลี่ย 5 ด้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับเกี่ยวกับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ค่าเฉลี่ย 5 ด้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมในภาพรวม

N=148			
ปัจจัย	ระดับความคิดเห็น		
	μ	σ	ระดับ
ด้านการปฏิบัติงาน	4.02	.54	มาก
ด้านความเพียงพอ	3.71	.53	มาก
ด้านประสิทธิภาพ	3.81	.59	มาก
รวม	3.86	.47	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ระดับเกี่ยวกับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ค่าเฉลี่ย 5 ด้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.86$, $\sigma = 0.47$) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านตามลำดับ ดังนี้ ด้านการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับมาก ($\mu = 4.02$, $\sigma = 0.54$) รองลงมาคือ ด้านประสิทธิภาพ ($\mu = 3.81$, $\sigma = 0.59$) และน้อยที่สุดคือ ด้านความเพียงพอ ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.53$) ตามลำดับ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้น ได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การติดต่อสื่อสาร คุณสมบัติของผู้ปฏิบัติงาน สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ค่าเฉลี่ย 5 ด้านบาท) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ กับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม

N=148

ตัวแปร	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value	การแปลผล
วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	.570	.000**	ปานกลาง
ทรัพยากรนโยบาย	.631	.000**	ปานกลาง
การติดต่อสื่อสาร	.718	.000**	สูง
คุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน	.634	.000**	ปานกลาง
สภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	.786	.000**	สูง
ปัจจัยการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล(ตำบลละ 5 ตำบลไปปฏิบัติ)	.789	.000**	สูง

**p<.01

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ในภาพรวม ปัจจัยการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ 0.000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.789 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลวิจัย

การวิจัยเรื่องการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบลห้วยม่วง (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ แต่ละด้านก็พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงานมีลำดับต่ำสุด

2. ผลความสัมพันธ์ที่มีต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม พบว่า

2.1 ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ส่งผลต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล)

ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.570 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.2 ด้านทรัพยากรนโยบาย ส่งผลต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.631 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.3 ด้านการติดต่อสื่อสาร ส่งผลต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.718 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.4 ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน ส่งผลต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม 000 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.634 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .01

2.5 ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ส่งผลต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ 0.786 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

ผลความสัมพันธ์ที่มีต่อผลการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอ

กำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงานซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสำหรับการวิจัยครั้งนี้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลดังต่อไปนี้

1.1 ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย พบว่าระดับการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เมธี ถูกแบบ, สุชาติ ผิวงาม และประพีร์ อภิชาติสกุล (2555) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ:ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

1.2 ด้านทรัพยากรนโยบาย พบว่าระดับการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เทวราช ทองเทพ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ พื้นที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า งบประมาณในการดำเนินงานป้องกันปัญหาเสพติด แก้ไขบำบัด กระจายกระจายในหลายหน่วยงาน เกิดการแย่งชิง

งบประมาณใช้จ่ายวัตถุประสงค์จึงไม่เพียงพอ ส่วนงบประมาณในการปราบปรามยาเสพติด ตามแนวชายแดนนั้น มีจำนวนจำกัดไม่เหมาะสมกับภารกิจที่ต้องเสี่ยงกับอันตราย เหตุผลที่ทำให้สัดส่วน งบประมาณด้านการปราบปราม น้อยกว่า งบดำเนินงานแก้ไขปัญหายาเสพติด เพราะรัฐมองว่า งานป้องกันปัญหาดีกว่าการแก้ปัญหาโดยการ

1.3 ด้านการติดต่อสื่อสาร พบว่าระดับ การนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับ ตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบล ห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ใน ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มี ผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์กร บริหาร ส่วนตำบลในภาคกลาง พบว่า ผู้บริหารอบต. เห็นว่าปัญหาสำคัญด้านการสื่อสารระหว่างองค์กร ต่างๆ คือการไม่เข้าใจกันของคนปฏิบัติงานคือ เข้าใจงานหรือหน้าที่ไปคนละอย่างการเกี่ยงกันที่จะ รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายปัญหาเรื่องระเบียบ การสั่งการทำให้การปฏิบัติตามระเบียบเป็นไปโดย ไม่ราบรื่นเขตหน้าที่ระหว่างอบจ. กับอบต. คือ มีการเกี่ยงพื้นที่กันในการแก้ไขปัญหา

1.4 ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน พบว่า ระดับการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขต ตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ สุขุมล สิมขันเงิน (2551) ได้ศึกษา เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำ นโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนว พระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษา

พระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า การนำนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชนไปสำเร็จ โดยผู้ปฏิบัติก็คือ ผู้บริหาร มีความรู้ ความเข้าใจ ในนโยบายป่าชุมชน มีความสามารถในการปฏิบัติ ตามนโยบายป่าชุมชน มีความเหมาะสมในการ ดำเนินงานตามนโยบายการบริหารจัดการป่าชุมชน จะเห็น ได้ว่างานใดๆ ก็ตามแม้ว่าโครงการจะดีเพียงใดถ้า ผู้ปฏิบัติงานไม่มีความเข้าใจ ไม่สามารถปฏิบัติตาม โครงการนั้นได้ โครงการนั้นก็ไม่มีโอกาสประสบ ผลสำเร็จ

1.5 ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง พบว่า ระดับการนำนโยบายมาตรการ ส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัฐกร กลิ่นอุบล (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จใน การนำนโยบายการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไป ปฏิบัติ : กรณีศึกษาองค์กรการบริหาร ส่วนตำบลใน ภาคกลาง พบว่า บุคลากร เห็นด้วยว่าอาชีพของคน ในชุมชนส่วนใหญ่มีความสำคัญมากที่สุดเห็นด้วย ว่าชาวชุมชนส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่ให้ความเห็นชอบ ในนโยบายที่หน่วยงานทำเสมอๆ

2. ผลความสัมพันธ์ที่มีต่อผลการนำ นโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วย ม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐม สามารถ นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของ นโยบาย วัตถุประสงค์เป็นสิ่งสำคัญในการ ดำเนินงานตามนโยบาย เนื่องจากวัตถุประสงค์เป็น เกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินความสำเร็จ หรือความ สัมฤทธิ์ผลของนโยบาย อีกทั้งยังเป็นแนวทางการ

ปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้ดำเนินงาน เข้าใจนโยบาย สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จะสามารถช่วยให้ การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดผลสำเร็จได้ ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อธิรัชย์ สีดำ (2553) ได้ ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำ นโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่ จังหวัดชายแดน ภาคใต้ไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ ในจังหวัดปัตตานี พบว่า ปัจจัยการนำนโยบายไป ปฏิบัติด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ส่งผลต่อ ความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสามารถ อภิปรายได้ว่า วัตถุประสงค์ของนโยบายเสริมสร้าง สันติสุขในพื้นที่ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เป็น วัตถุประสงค์ที่ดี และยังมีความชัดเจน ตลอดจนผู้นำ นโยบายไปปฏิบัติมีความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของ นโยบายเป็นอย่างดี ทำให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ สามารถรับรู้หน้าที่ของตนเองได้ว่าจะปฏิบัติหน้าที่ ของตนเองอย่างไร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของ นโยบายทำให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดความ ราบรื่นและประสบความสำเร็จในที่สุด

2.2 ด้านทรัพยากรนโยบาย มีส่วนสำคัญ ในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติของ หน่วยงานให้ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากการได้รับ ทรัพยากรนโยบายอย่างเต็มที่ เช่น งบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่ จะทำให้การปฏิบัติงาน เป็นไป อย่างรวดเร็ว ทันเวลา และมีประสิทธิภาพนั่นเอง ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของเทวราช ทองเทพ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง การนำนโยบายปราบปรามยาเสพติด ไปปฏิบัติ พื้นที่อำเภอเขมราฐ จังหวัดอุบลราชธานี ปัจจัยด้านทรัพยากรของนโยบาย พบว่า การจัดสรร งบประมาณที่ล่าช้า ทำให้การดำเนินงานแก้ไข ปัญหา ไม่เป็นไปตามเวลาที่กำหนด กระทั่งต่อการ ปฏิบัติงานโดยตรง การควบคุมสั่งการเน้นแนวตั้ง

การสั่งงานหลายชั้นหลายทอด ทำให้การสั่งงานและ การรับไปปฏิบัติเกิดความคลาดเคลื่อน ประกอบกับ พื้นที่แนวชายแดนเป็นพื้นที่ค่อนข้างห่างไกลจาก การดูแลของผู้บริหารระดับสูงทำให้การควบคุมงาน แบบใกล้ชิดค่อนข้างลำบาก และเจ้าหน้าที่ขาดการ ให้ความสำคัญกับปัญหา และการแก้ไขอย่างจริงจัง ส่วนเทคโนโลยี อุปกรณ์ในการปราบปรามยาเสพติด มีความขนาดเคลื่อนในบางครั้งเจ้าหน้าที่มักใช้ ประสิทธิภาพในการทำงานมากกว่าการใช้เครื่องมือ เครื่องมืออุปกรณ์จึงเป็นเพียงตัวเสริมประสิทธิภาพ การปฏิบัติงาน

2.3 ด้านการติดต่อสื่อสาร การสื่อสาร เป็นสิ่งสำคัญในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความ เข้าใจ ระหว่างผู้สั่งงานกับผู้ปฏิบัติงาน จึงจำเป็นต้อง มีการสื่อสารที่ชัดเจน เพื่อที่จะสามารถปฏิบัติหน้าที่ ความรับผิดชอบได้ตรงตามวัตถุประสงค์ของ โครงการ ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ พิชฌายีวีร์ สีนสวัสดิ์ (2557) ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการ เป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐของวิทยาลัย พยาบาล พบว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะเป็น การสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างกลุ่ม ผู้บริหารและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสียซึ่งกลวิธีในการ สื่อสารนั้นมีหลายวิธี เช่น การสื่อสารระหว่างบุคคล การประชุมกลุ่ม จดหมายข่าวการให้สัมภาษณ์ การประชาสัมพันธ์

2.4 ด้านคุณสมบัติผู้ปฏิบัติงาน บุคลากร ที่ปฏิบัติงานเป็นปัจจัยสำคัญ ในการช่วยให้การนำ นโยบายไปปฏิบัติ สำเร็จหรือล้มเหลว เนื่องจาก ถ้า บุคลากรมีความรู้ความสามารถเฉพาะด้าน ก็จะทำ ให้การทำงานเป็นไปอย่างรวดเร็ว และถูกต้อง อีกทั้ง ยังทำให้ไม่เกิดความผิดพลาดในการทำงาน ผลลัพธ์ ที่ได้จากการปฏิบัติงาน ก็จะมีทั้งประสิทธิภาพและ ประสิทธิภาพนั่นเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ

เบญญาภา เอกวัตร (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติของพนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าการพัฒนาสมรรถนะ การปฏิบัติของพนักงาน องค์การบริหารส่วนตำบล โดยการส่งเสริมการนำ ความรู้ ความสามารถ หรือเทคโนโลยีใหม่ๆ มา ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เสริมสร้างความสนใจ และกระตือรือร้นในการศึกษาหาความรู้ ที่เป็น ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานอยู่เสมอ มีการจัดสรร งบประมาณในการพัฒนาพนักงานส่วนตำบลให้ เพิ่มขึ้น เพื่อจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกและ ความต้องการในด้านต่างๆ ต่อการพัฒนาพนักงาน ส่วนตำบลให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและเกิด ประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการให้ พทุนการศึกษาแก่พนักงานส่วนตำบลที่ต้องการ เสริมสร้างและพัฒนาสมรรถนะ เพื่อสะสมความ เชี่ยวชาญในสายงานอาชีพ ก่อให้เกิดการเรียนรู้และ เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองให้มีสมรรถนะการ ปฏิบัติงานที่สูงขึ้นที่สุด

และสอดคล้องกับแนวคิดของ พูนชัย ยาวีราช ในงานวิจัยของ เฉลียว ยาจันท์ (2557 อ้างถึงพูนชัย ยาวีราช, 2550: 78) ได้ศึกษาเรื่อง นโยบายและการ ปฏิบัติด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อพัฒนาสู่ ประชาคมอาเซียน ที่กล่าวว่า โรงเรียนเป็นหน่วยงาน ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการนำนโยบายไปสู่ การปฏิบัติ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องมีความรู้ ความเข้าใจถึง เป้าหมาย ภารกิจและแนวคิดใน การบริหารการศึกษา และการนำนโยบายไปสู่การ ปฏิบัติ ซึ่งหากผู้บริหารมีความเข้าใจและมีแนว ทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพแล้วจะนำไปสู่ การบริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพส่งผลต่อ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการนำนโยบาย ไปสู่การปฏิบัติและการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน

ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญ และเป็นเป้าหมายสุดท้ายของ การจัดการศึกษา

2.5 ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ การเมือง ทรัพยากรทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในเขตพื้นที่ ที่นำนโยบายไปดำเนินการนั้น หากมีจำนวนเพียงพอ ก็จะ能够帮助ผลักดันให้การนำนโยบายไปสู่ ความสำเร็จได้ อีกทั้งด้านความต้องการของ ประชาชนในเขตพื้นที่ การร่วมมือของผู้นำชุมชน การคัดค้าน มีส่วนมีผลกระทบต่อการนำนโยบายไป ปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ สุขุมาล โสมจันทร์ (2551) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหารจัดการ ป่าชุมชนไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แพน ใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ 72 พรรษาพระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า คุณภาพชีวิตของชุมชน สภาพเศรษฐกิจมีผล ต่อการจัดการป่าชุมชน และมีผลต่อการกำหนด นโยบายการจัดการป่าชุมชนเมื่อประชาชนคุณภาพ ชีวิตดีขึ้น ทั้งด้านสุขภาพร่างกาย หรือด้าน สิ่งแวดล้อม ก็ทำให้ประชาชนเริ่มมองบุคคลอื่นหรือ สิ่งอื่นนอกจากตนเองโดยจะมองถึงชุมชนอันดับ แรก ยิ่งประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องของป่าไม้ การรักษาป่าเพื่อนลดภาวะโลกร้อนในปัจจุบัน ก็จะ ทำให้มีความร่วมมือการจัดการป่าชุมชนร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการจัดสรรงบประมาณมาตรการ ส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบลให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อที่จะได้ช่วยเหลือประชาชนได้อย่างครบถ้วน และเพียงพอความต้องการของประชาชน และควรมี การปรับปรุงรูปแบบการดำเนินงานให้รวดเร็ว ลด ขั้นตอนการสั่งการ เพื่อให้บุคลากรที่ได้รับ มอบหมายงาน สามารถปฏิบัติงานได้อย่างรวดเร็ว

อีกทั้งยังควรเพิ่มจำนวนบุคลากรที่ปฏิบัติงาน ให้มีเพียงพอต่อการทำงาน เนื่องจากบุคลากรทุกท่านมีงานประจำที่ต้องรับผิดชอบอยู่แล้ว เมื่อมีมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) เพิ่มขึ้นมา จึงทำให้บุคลากรมีงานเพิ่มมากขึ้น และทำให้บุคลากรไม่อยากทำงาน

2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการนำนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล

(ตำบลละ 5 ตำบล) ไปปฏิบัติ ในเขตตำบลห้วยม่วง อำเภอกำแพงแสน จังหวัดนครปฐมกับในเขตตำบลอื่นๆ และควรมีการวิจัยเพื่อติดตามการดำเนินงานตามนโยบายมาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล (ตำบลละ 5 ตำบล) เพื่อศึกษาหาข้อมูล นำมาปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่มีความบกพร่อง เพื่อการดำเนินงานตามนโยบายให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงมหาดไทย. (2558). มาตรการส่งเสริมความเป็นอยู่ระดับตำบล. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 27
เชลียว ขาจันทร์. (2557). “นโยบายและการปฏิบัติด้านการศึกษาระดับพื้นฐานเพื่อพัฒนาสู่ประชาคม
อาเซียน”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 6(2) : 108-120.
- พูนชัย ยาวีราช. (2550). การพัฒนารูปแบบการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ สำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.
วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทวราช ทองเทพ. (2553). การนำนโยบายปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติ พื้นที่อำเภอเขมราฐ
จังหวัดอุบลราชธานี. รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย
อุบลราชธานี.
- นพดล สองแสงอรุณงาม. (2557). การจัดการความเสี่ยงทางการศึกษาของนิสิตระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชารัฐศาสตร์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต
กำแพงแสน.
- บพิตร รัตนบุรี. (2552). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบาย การให้บริการแบบ
ศูนย์บริการจุดเดียวเบ็ดเสร็จ (One Stop Service) ไปปฏิบัติ :ศึกษากรณี สำนักงานเขตสายไหม
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนสังคม คณะพัฒนา
สังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- เบญญาภา เอกวัตร. (2556). “ปัจจัยที่มีผลต่อสมรรถนะการปฏิบัติของพนักงานองค์การบริหารส่วน
ตำบล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 5 (1): 292-306.
- พิชฌาย์วีร์ สินสวัสดิ์. (2557). “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเป็นสถาบันอุดมศึกษาในกำกับของรัฐของ
วิทยาลัยพยาบาล”. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย. 6 (1): 27-42.

เมธี ถูกแบบ, สุชาติ ผิวงาม และประพีร์ อภิชาติสกุล. 2555. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของ
การนำนโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไปปฏิบัติ: ศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอพนมไพร
จังหวัดร้อยเอ็ด”. วารสารศรีนครินทร์ทวิโรจน์วิจัยและพัฒนา(สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)
4 (7): 89-102.

รัฐกร กลิ่นอุบล. (2551). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการบริหารกิจการ
บ้านเมืองที่ดีไปปฏิบัติ: กรณีศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคกลาง.
ปริญญาณพนธ์ปริญญาธิรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ทวิโรจน์.

ศุภชัย ยาวะประภาส. (2547). การวางแผนนโยบายโครงการและการบริหารโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 14.
นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สมปอง สุวรรณภุมมา. (2554). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายการศึกษาขั้น
พื้นฐานไปปฏิบัติในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
บัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

สุพุมล โสมขันเงิน. (2551). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายการบริหาร
จัดการป่าชุมชนไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาหมู่บ้านป่าไม้แผนใหม่ตามแนวพระราชดำริเฉลิมพระเกียรติ
72 พรรษาพระบรมราชินีนาถ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาประชาคมเมืองและชนบท คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.

สุพัตรา จุณณะปิยะ. (2551). คู่มือการวิจัยทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพมหานคร: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

อิทธิชัย สีคำ. (2553). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายเสริมสร้างสันติสุขในพื้นที่
จังหวัดชายแดนภาคใต้ไปปฏิบัติ: ศึกษากรณีผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในจังหวัดปัตตานี”.
วารสารวิทยบริการ. 21, (1) : 86-109.

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง. (2558). ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล
มิถุนายน 2559. จาก www.ppb.moi.go.th/midev06/upload/5%20m.doc.
ห้วยม่วง. [ออนไลน์]. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2559. จาก
www.huaymuang.go.th/index.php?lay=show&ac=article&Id=539576147.

G.C. Edwards III and Ira Sharkansky. (1978). **The Policy Predicament: Making and
Implementing Public Policy**. San Francisco: Freeman and Co.

Van Meter, Donald S. and Van Horn, Carl E. (1975). “The Policy Implementation
Process: A Conceptual Framework”. **Administration and Society** 6, (4) : 7.